

Bruxelles, 14.10.2013
COM(2013) 711 final

**COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU,
COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL
REGIUNILOR**

**O viziune pe termen lung în ceea ce privește infrastructura din Europa și dincolo de
granițele ei**

COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU, COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL REGIUNILOR

O viziune pe termen lung în ceea ce privește infrastructura din Europa și dincolo de granițele ei

1. Introducere: bilanț și provocări

Rețelele energetice adecvate, integrate și fiabile reprezintă o condiție fundamentală nu numai pentru obiectivele politicii energetice a Uniunii, ci și pentru strategia economică a Uniunii. Dezvoltarea infrastructurii noastre energetice va permite Uniunii să asigure buna funcționare a pieței interne a energiei, să îmbunătățească securitatea aprovizionării, să integreze sursele regenerabile de energie, să crească eficiența energetică și le va permite consumatorilor să beneficieze de noile tehnologii și de utilizarea inteligentă a energiei. Infrastructurile energetice sunt, de asemenea, indispensabile pentru a face tranziția spre o economie competitivă, cu emisii scăzute de carbon.

Sistemul energetic european se află în tranziție. Prioritatea pe termen scurt este **finalizarea pieței interne a energiei** prin dezvoltarea interconexiunilor care lipsesc, prin încetarea izolării unui număr de state membre și prin eliminarea blocajelor interne; în același timp, infrastructura energetică planificată în prezent trebuie să fie compatibilă cu opțiunile de politică pe termen mai lung.

Scenariile diferite de decarbonizare implică mixuri energetice diferite și, prin urmare, cerințe diferite în ceea ce privește infrastructura. Perspectiva energetică 2050 prezintă diferite scenarii posibile pentru a asigura un sistem energetic mai sigur și mai competitiv, răspunzând în același timp obiectivului ambițios de a reduce emisiile de carbon cu 80 % până în 2050 și dă un semnal politic puternic. Aceasta identifică, de asemenea, investițiile în **infrastructuri din ce în ce mai inteligente și flexibile ca fiind una dintre opțiunile „fără regrete”**. Comisia pregătește în prezent propuneri concrete pentru un cadru referitor la politicile privind schimbările climatice și energia după 2020.

Abordarea **provocărilor legate de producerea de energie cu emisii scăzute de carbon** din ce în ce mai variabilă, menținând în același timp standarde ridicate de securitate a aprovizionării, este mult mai ieftină dacă se realizează la nivel european, prin integrarea piețelor, caz în care infrastructurile adecvate reprezintă o condiție prealabilă, decât în contextul unor politici naționale fragmentate. Pe termen mai lung trebuie dezvoltate tehnologii de transport prin linii de înaltă tensiune pe distanțe mari și noi tehnologii de stocare a electricității, pentru a răspunde ponderii tot mai mari pe care o reprezintă energia din surse regenerabile, din Uniune și din vecinătatea sa.

Este esențial să se îmbunătățească **diversificarea aprovizionării cu gaze naturale**, astfel încât niciun stat membru să nu fie dependent de o singură sursă de aprovizionare. De asemenea, este important să crească în mod semnificativ flexibilitatea și rezistența rețelei de gaze naturale pe termen scurt și mediu, pentru a sprijini rolul de **combustibil de rezervă** al gazelor pentru situațiile în care producția de energie electrică variază, ținând cont de obiectivul pe termen lung ale Uniunii privind decarbonizarea, dar trebuie în același timp să se beneficieze de evoluțiile recente referitoare la **piața GNL, biogaz și resurse neconvenționale**, în special în Statele Unite. O rețea de gaze bine integrată este, de asemenea, cea mai bună garanție pentru a compensa o posibilă disfuncție a infrastructurii principale de

gaze a unui stat membru, un standard obligatoriu introdus de Regulamentul privind securitatea aprovizionării cu gaze naturale¹.

Se estimează că până în 2020 sunt necesare investiții în valoare de aproximativ 200 de miliarde de euro pentru modernizarea și extinderea rețelelor energetice europene, astfel încât acestea să devină structura centrală indispensabilă realizării tuturor obiectivelor politicii noastre pe termen mediu și lung. Cu toate acestea, această cifră impresionantă poate implica economii importante, de până la 40-70 de miliarde de euro² anual până în 2030, prin evitarea costurilor de producție și prin prețuri angro ale gazelor mai competitive, care se traduc prin **economii de 7-12 euro la facturile lunare de energie**. Aceasta ar putea contribui în mare măsură la contrabalansarea creșterii prețurilor energiei și la îmbunătățirea competitivității industriei Uniunii.

Politica pe termen lung în materie de infrastructură energetică a fost definită pentru prima dată în comunicarea **Priorități în domeniul infrastructurii energetice ante și post 2020** – Plan de realizare a unei rețele energetice europene integrate³ și a fost consacrată ulterior, în recent adoptatul **Regulament privind liniile directe pentru infrastructurile energetice transeuropene**⁴ (liniile directe TEN-E), care identifică nouă coridoare prioritare privind infrastructura strategică, ce acoperă diferite zone geografice, în domeniile energiei electrice, gazelor și petrolului, precum și trei domenii prioritare la nivelul Uniunii⁵, în sectorul autostrăzilor de energie electrică, al rețelelor inteligente, al rețelelor de transport al dioxidului de carbon, a căror punere în aplicare reprezintă prioritatea comună a Uniunii pe termen scurt și lung.

Această comunicare prezintă o **viziune pe termen lung pentru o infrastructură energetică paneuropeană**. Primul set de **proiecte de interes comun (PIC)** este un pas important în direcția unei mai bune integrări a rețelelor statelor membre, ceea ce permite să se asigure faptul că niciun stat membru nu rămâne izolat, în direcția facilitării integrării surselor regenerabile de energie în întreaga Uniune, a diversificării surselor de aprovizionare cu gaze prin deschiderea unor noi coridoare ale gazelor, precum și a formulării unei alternative de care să poată beneficia statele membre dependente de o singură sursă de aprovizionare cu petrol sau cu gaze.

Totuși, mai rămân multe de făcut. **Prima listă a proiectelor de interes comun a Uniunii reprezintă doar primul pas către punerea în aplicare a viziunii pe termen mai lung privind infrastructura**. Lista PIC va fi revizuită la fiecare doi ani în vederea integrării de noi proiecte, astfel încât să se pună în aplicare pe deplin cele douăsprezece coridoare și domenii prioritare, conform viziunii pe termen lung a integrării piețelor la nivel paneuropean și a tranziției spre o economie cu emisii scăzute de carbon. În special, Uniunea Europeană trebuie să se asigure că „insulele energetice” restante sunt integrate cât mai curând posibil, dar și că noua rețea offshore din mările nordice este extinsă și dezvoltată și mai mult prin intermediul autostrăzilor de energie electrică, astfel încât să constituie o rețea electrică cu adevărat paneuropeană. În același timp, Uniunea trebuie să se asigure că țările învecinate sunt efectiv integrate prin intermediul rețelelor de infrastructură adecvate și al unui cadru de reglementare în conformitate cu strategia prezentată în Comunicarea privind securitatea aprovizionării cu energie și cooperarea internațională⁶.

¹ Standardul N-1, a se vedea Regulamentul (UE) nr. 994/2010, JO L 295, 12.11.2010, p. 1-22.

² *Study on the Benefits of an integrated European energy market*, 2013, Booz&Co: http://ec.europa.eu/energy/infrastructure/studies/doc/20130902_energy_integration_benefits.pdf

³ COM (2010) 677 final.

⁴ Regulamentul (UE) nr. 347/2013, JO L, 25.4.2013, p. 39.

⁵ A se vedea anexa I.

⁶ COM(2011) 539 final.

2. Lista proiectelor de interes comun a Uniunii

Ca un prim pas în punerea în aplicare a liniilor directoare TEN-E, **Comisia a adoptat, în conformitate cu procedura actelor delegate, o listă a Uniunii de aproximativ 250 de proiecte de interes comun**⁷ din domeniul transportului energiei electrice și al gazelor, al depozitării acestora și al GNL, precum și din domeniul rețelelor inteligente și al petrolului. Această primă listă se bazează pe munca intensă a douăsprezece grupuri regionale, care au reunit reprezentanți ai statelor membre, ai autorităților naționale de reglementare, ai inițiatorilor de proiecte, precum și ai rețelelor europene ale operatorilor de sisteme de transport de energie electrică și gaze naturale (ENTSO-E și ENTSO-G), ai Agenției pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei și ai Comisiei.

Majoritatea proiectelor de interes comun sunt în sectorul **energiei electrice**, fiind vorba preponderent de linii de transport al energiei electrice; există paisprezece proiecte referitoare la stocare și două proiecte referitoare la rețele inteligente. Ele vor contribui la o mai bună integrare a pieței interne a energiei electrice, vor îmbunătăți gradul de pregătire a rețelei în vederea preluării unei cantități tot mai mari de energie din surse regenerabile variabile, menținând în același timp stabilitatea sistemului. Uniunea va fi mai aproape de atingerea obiectivului preconizat de Consiliul European de la Barcelona din 2002, conform căruia capacitatea interconexiunilor electrice ar trebui să fie egală cu cel puțin 10 % din capacitatea de producție instalată, însă trebuie să fie identificate mai multe proiecte pentru integrarea reală a Peninsulei Iberice în piața europeană.

Punerea în aplicare a proiectelor de interes comun în domeniul **gazelor naturale** va permite Uniunii să își diversifice sursele de aprovizionare cu gaze, să pună capăt dependenței de o sursă unică cu care se confruntă mai multe state membre și, de asemenea, să ofere alternative și să reducă incertitudinea de pe piață. Deschiderea, începând din 2018, a coridorului sudic al gazelor prin intermediul conductei trans-adriatice reprezintă o etapă importantă. Aceasta trebuie completată de punerea în aplicare la timp a celorlalte proiecte identificate, în special a conductei transanatoliene, în vederea îmbunătățirii securității aprovizionării în întreaga regiune prin diversificarea suplimentară și prin utilizarea resurselor de gaze din estul Mediteranei.

Punerea în aplicare la timp a proiectelor de interes comun este o prioritate comună. Acesta este motivul pentru care liniile directoare TEN-E introduc cerințe stricte cu privire la procesul de autorizare pentru proiectele de interes comun, inclusiv termene limită obligatorii pentru procesul de autorizare (în general de 3,5 ani), stabilirea unui „ghișeu național unic” pentru acordarea autorizațiilor, consultări publice realizate din timp și în mod efectiv și obligația ca statele membre să simplifice procedurile de evaluare a impactului asupra mediului. Aceste cerințe sunt menite să accelereze procesul de acordare a autorizărilor, respectând, în același timp, standardele stricte ale acquis-ului Uniunii în domeniul mediului. Serviciile Comisiei care se ocupă de energie și mediu au pregătit împreună un **document de orientare**⁸ pentru a ajuta statele membre să definească măsuri legislative și nelegislative adecvate de simplificare a procedurilor de evaluare a impactului asupra mediului și pentru a asigura aplicarea coerentă a acestor proceduri necesare în temeiul dreptului Uniunii, referitoare la proiectele de interes comun.

Lista Uniunii conține PIC aflate în diferite etape. Unele se află încă în primele faze, prin urmare mai sunt necesare studii pentru a demonstra că proiectul este fezabil. Includerea unor astfel de proiecte în lista Uniunii a proiectelor de interes comun nu aduce atingere rezultatului evaluării de mediu relevante și al procedurilor de autorizare. În cazul în care proiectele incluse

⁷ C(2013) 6766 final.

⁸ http://ec.europa.eu/energy/infrastructure/pci/doc/20130724_pci_guidance.pdf

în lista PIC a Uniunii se dovedesc a nu fi în conformitate cu acquis-ul UE, acestea ar trebui să fie eliminate din lista Uniunii.

Un cadru suficient de atractiv pentru finanțarea pe termen lung, inclusiv **stimulente adecvate de natură reglementară și siguranță pe termen lung în materie de reglementare (inclusiv alocarea transfrontalieră a costurilor)** reprezintă o condiție prealabilă pentru dezvoltarea infrastructurii. Sectorul cunoaște schimbări profunde și necesită investiții într-un ritm accelerat, ceea ce creează nevoi semnificative de fluxuri de numerar. Metodele de evaluare utilizate de către investitori vor trebui să se adapteze pentru a beneficia de aceste oportunități de investiții și pentru a contribui la dezvoltarea viitoare a acestui sector. **Mecanismul Conectarea Europei** va juca un rol esențial în mobilizarea fondurilor publice și private necesare.

Pașii următori pentru PIC:

- lansarea unui dialog cu investitorii pentru a promova investițiile în infrastructuri europene în scopul atragerii finanțării necesare de pe piața mondială de capital
- monitorizarea desemnării unor ghișee unice naționale (începând din decembrie 2013)
- organizarea, în 2014, a primei cereri de propuneri în cadrul mecanismului Conectarea Europei
- monitorizarea punerii în aplicare a măsurilor privind autorizarea
- monitorizarea atenției a punerii în aplicare a PIC (prima raportare urmând să aibă loc în 2015)

3. Problemele care rămân de abordat și viziunea pe termen mai lung în ceea ce privește infrastructura

Proiectele de interes comun identificate în această primă rundă se axează în principal pe finalizarea pieței interne a energiei fără frontiere; doar câteva proiecte de interes comun afectează țările învecinate sau țări terțe mai îndepărtate. Odată ce vor fi eliminate blocajele interne, **Uniunea se poate angaja pe deplin, creând o piață mai mare pentru energia produsă și consumată în Uniune și în țările învecinate.** La fiecare doi ani va fi lansat procesul de identificare a proiectelor pentru a include noi proiecte al căror scop îl reprezintă satisfacerea nevoilor viitoare.

Sunt necesare eforturi suplimentare în vederea integrării ponderii din ce în ce mai mari a energiei provenite din surse regenerabile variabile, menținând în același timp securitatea aprovizionării și minimizând riscurile deținerii unor active depreciate. În domeniul energiei electrice, este nevoie, până în 2020, de o creștere cu aproape 40 % a capacității de transport în comparație cu 2010, pentru a beneficia pe deplin de avantajele oferite de integrare, iar acest ritm nu ar trebui să încetinească în următorul deceniu (capacitatea suplimentară necesară față de nivelurile din 2010 variază de la 105 % la 146 %, în funcție de scenariu)⁹. Una dintre principalele provocări pe termen mediu și lung constă în înțelegerea mai bună și în planificarea interacțiunii între diferitele rețele, rețeaua electrică și cea de gaze, precum și transportul dioxidului de carbon și în îmbunătățirea coordonării și a optimizării transsectoriale. Știm că variabilitatea în creștere a producției de energie din surse regenerabile reprezintă o provocare în ceea ce privește flexibilitatea rețelei de gaze naturale, care ar putea să ofere în viitor nu numai o producție de rezervă importantă, ci și posibilități de stocare a

⁹ Study on the Benefits of an integrated European energy market, 2013, Booz&Co.

energiei electrice la scară largă. Aceste interacțiuni trebuie să fie luate în considerare în contextul **planificării infrastructurii paneuropene viitoare**.

Unul dintre obiectivele Uniunii este de a **îmbunătăți și mai mult interconectarea cu țările învecinate**. Această primă listă de proiecte de interes comun include deja anumite proiecte referitoare la legături cu țări nemembre ale UE, iar pe viitor există posibilitatea identificării mai multor proiecte de acest tip, fie ca proiecte de interes comun, fie ca **proiecte de interes reciproc**; pentru acestea din urmă, politica și – dacă este cazul – cadrul juridic mai trebuie să fie examinate și dezvoltate.

În mod similar cu procesul aferent PIC din cadrul Uniunii, Comunitatea Energiei s-a implicat, de asemenea, în identificarea așa-numitelor **proiecte de interes pentru Comunitatea Energiei**, a căror adoptare de către Consiliul ministerial este prevăzută în octombrie 2013. Proiectele candidate pentru această listă au fost colectate prin intermediul unei cereri deschise de propuneri și au fost evaluate de către un grup de lucru specific al Comunității Energiei pe baza unei serii de criterii foarte similare cu cele ale PCI (securitatea aprovizionării, integrarea piețelor, consolidarea concurenței și facilitarea utilizării energiei din surse regenerabile). Datorită importanței geostrategice a părților sale contractante și a progresului său continuu către integrarea în piața internă a energiei, Comunitatea Energiei joacă un rol important în cadrul planificării infrastructurii Uniunii. Decizia Consiliului ministerial privind lista proiectelor de interes pentru Comunitatea Energiei va oferi susținerea politică atât de necesară pentru a facilita procesul de reglementare și a oferi un semnal pozitiv pentru potențialii investitori. Realizarea acestor proiecte este esențială pentru deschiderea pieței, securitatea aprovizionării și dezvoltarea durabilă în întreaga regiune.

În mai 2012 a fost instituită „**MED-TSO**”, o platformă pentru cooperarea operatorilor sistemelor de transport din jurul Mediteranei, astfel încât să se lucreze mai eficient în vederea atingerii obiectivului de a dezvolta un plan general pentru o rețea integrată situată în sud și pentru interconectarea sistemelor de energie electrică aflate de o parte și de alta a Mediteranei, de-a lungul a trei axe corespunzătoare zonelor de vest, centrală și de est ale Mediteranei. Acest plan general al infrastructurilor, care va identifica un set de proiecte de infrastructură prioritare care vor contribui la obiectivul integrării sporite a sistemelor mediteraneene de energie electrică, va fi prezentat la reuniunea ministerială euromediteraneeană privind energia în decembrie 2013.

(a) *Priorități care rămân de abordat în ceea ce privește energia electrică*

În ceea ce privește **energia electrică**, domeniile pentru care este nevoie de proiecte noi și de dezvoltare tehnologică sunt:

- sporirea nivelului de interconectare între **Peninsula Iberică** și restul continentului pentru a beneficia pe deplin de o alocare optimă a producției de energie electrică din surse regenerabile. Pe termen mai lung ar trebui studiată posibilitatea unor conexiuni cu țări din nordul Africii.
- punerea în aplicare a **Planului de interconectare a pieței energiei din zona baltică**, cu sincronizarea viitoare a sistemului de energie electrică din zona baltică cu sistemul ENTSO-E.
- continuarea extinderii unei **veritabile rețele offshore de tip plasă** în mările nordice. Deși actuala listă de proiecte de interes comun include aproximativ 20 de interconectori, cât și consolidările corespunzătoare ale rețelelor interne, există doar un singur centru offshore pregătit pentru racordarea la rețea, care implică realizarea cu anticipare a unor investiții necesare pentru rolul său de precursor al viitoarei rețele offshore integrate. Principalii producători din acest domeniu doresc să răspundă

provocărilor aferente în materie de tehnologie. Rămân de realizat proiectarea, precum și dezvoltarea și gestionarea coordonate ale viitoarei rețele de tip plasă și trebuie să fie găsite soluții de stocare, precum și soluții adecvate în ceea ce privește reglementarea și finanțarea. De asemenea, pe termen lung ar trebui să fie avută în vedere stocarea resurselor geotermice abundente din Islanda.

- Va trebui transportată tot mai multă energie electrică pe distanțe din ce în ce mai lungi, atât din interiorul, cât și din afara Europei. Eliminarea sau prevenirea blocajelor prin construirea de **autostrăzi de energie electrică** de mare capacitate rămâne o prioritate pentru viitor. Astfel de autostrăzi de energie electrică ar trebui să cuprindă conexiuni în afara frontierelor Uniunii, cu Comunitatea Energiei, Turcia, Rusia, precum și țări din Africa de Nord și din estul Mediteranei, precum și conexiuni destinate importului de energie electrică din zona subsahariană, pe termen mai lung, ținând cont, de asemenea, de posibila evoluție a descentralizării producției de energie și de reacția din partea cererii. Deși unele dintre proiectele de interes comun, cum ar fi conexiunile dintre nordul și sudul Germaniei, pot fi considerate ca având un rol de pionierat în acest domeniu prioritar, trebuie găsite soluții pentru proiectarea și dezvoltarea coordonată a autostrăzilor de energie electrică la nivelul Uniunii, precum și pentru provocările tehnologice.
- Primul proces de selecție a PIC a identificat numai două proiecte în domeniul **rețelelor electrice inteligente** care extind zona de consum în mod inteligent, astfel încât aceasta să corespundă mai bine producției și demonstrează astfel că este posibil să se reducă tensiunea în rețelele electrice, prin intermediul cooperării dintre operatorii de distribuție a energiei electrice și operatorii sistemului de transport, într-un context transfrontalier. Realizarea unei cooperări pe verticală (între nivelul de distribuție și cel de transport) într-un context transfrontalier reprezintă o nouă provocare pentru dezvoltatorii de rețele inteligente, orientați până în prezent către planul local și axați pe distribuție. Va fi nevoie de mai multă hotărâre în implementarea tehnologiilor pentru rețele inteligente, dat fiind că rețelele inteligente au rezultate promițătoare în ceea ce privește descentralizarea producției de energie electrică și producția variabilă provenind din surse regenerabile, oferind noi servicii clienților și completând astfel infrastructurile tradiționale.

Programul de cercetare și inovare Orizont 2020 include activități al căror scop este de a facilita dezvoltarea unei rețele electrice paneuropene; aceste activități au fost dezvoltate și vor fi puse în aplicare utilizând sinergii puternice cu politica Uniunii în materie de infrastructură pentru energia electrică. Ele vor aborda, printre altele, provocările tehnologice ridicate de nevoile de infrastructură pentru termen mediu și lung, în special dezvoltarea, demonstrarea și pătrunderea pe piață a tehnologiilor inovatoare pentru rețele, care pot sprijini implementarea coridorului prioritar al rețelei offshore din mările nordice, autostrăzile de energie electrică și rețelele inteligente. **Mecanismul Conectarea Europei** poate contribui în mod succesiv la implementarea acestor tehnologii la scară industrială.

(b) Priorități care rămân de abordat în ceea ce privește gazele

Pe termen lung, obiectivul în **sectorul gazului** rămâne asigurarea unei infrastructuri suficient de diversificate pentru a facilita aprovizionarea Uniunii în condiții de siguranță și în condiții-cadru atractive. Deși investițiile în actualele PIC pot satisface în mare parte nevoile de infrastructură pe termen lung, sunt necesare o serie de **progrese**:

- Europa trebuie să continue eforturile de diversificare a aprovizionării și **să extindă în continuare coridorul sudic al gazelor** pentru a spori diversificarea aprovizionării în special în Europa de Sud-Est și pentru a atinge obiectivul strategic pe termen mediu

privind importul a aproximativ 10 % din cererea europeană din regiunea caspică și din Orientul Mijlociu.

- Trebuie să crească **flexibilitatea** rețelei de gaze naturale, pentru a răspunde nevoilor utilizării variabile a gazelor, inclusiv prin crearea mai multor terminale și instalații de stocare a GNL.
- Europa trebuie să promoveze producția **autohtonă** și, ca un prim pas, să studieze posibilitatea unui recurs mai sistematic la sursele autohtone de energie situate on-shore și off-shore, în vederea exploatării sigure, sustenabile și rentabile, acestea fiind, de exemplu, exploatații noi din estul Mării Mediterane, biogaz sau surse neconvenționale, în măsura în care îndeplinesc cele mai înalte standarde impuse de legislația Uniunii în materie de mediu. Toate opțiunile de transport de gaz din estul Mării Mediterane în Uniune ar trebui fie luate în considerare, nu numai proiectele de interes comun deja identificate care constau în aducerea gazului din Cipru sub formă de GNL sau utilizând o conductă care să transporte gazul spre Europa. Toate rutele posibile ar trebui să fie luate în considerare și evaluate, atât din punctul de vedere al securității energetice, cât și din punctul de vedere al costurilor și beneficiilor aferente acestora.

(c) *O viziune pe termen mai lung: rețelele de transport de dioxid de carbon*

Ca urmare a condițiilor de piață favorabile pentru cărbune și pentru producerea de energie electrică pe bază de cărbune, cota acestui combustibil în mixul energetic al Uniunii este din nou în creștere. Cele mai recente evoluții în domeniul captării și stocării dioxidului de carbon au fost mai puțin încurajatoare, ținând cont că mai multe proiecte privind captarea și stocarea dioxidului de carbon par să stagneze din cauza condițiilor economice nefavorabile. Uniunea ar trebui să își continue eforturile de a dezvolta o viziune paneuropeană privind **rețeaua de transport de dioxid de carbon** și să identifice primele proiecte transfrontaliere, în cooperare cu Norvegia.

Următoarele etape către punerea în aplicare a viziunii pe termen mai lung privind infrastructura:

- pregătirea pentru identificarea proiectelor de interes comun, având în vedere revizuirea listei Uniunii în 2015 și ulterior
- continuarea discuțiilor cu țările vecine privind o mai bună integrare a rețelelor și cadrele de reglementare adecvate, în special în cadrul Comunității Energetice și al MED-TSO;
- sprijinirea adecvată, în cadrele financiare corespunzătoare ale Uniunii, a proiectelor de interes pentru Comunitatea Energetică și a altor proiecte considerate a fi de interes reciproc;
- analiza celor mai potrivite modalități de punere în aplicare a conceptului proiectelor de interes reciproc.

4. Concluzii

Lista inițială de proiecte de interes comun este doar primul pas în cadrul unei viziuni pe termen mai lung privind infrastructura. Uniunea și țările din Spațiul Economic European ar trebui să lucreze împreună pentru finalizarea pieței unice a energiei, eliminând toate barierele din calea transportului energiei, inclusiv a celei provenite din surse regenerabile, și să își mențină în același timp standardele înalte referitoare la securitatea aprovizionării. Cu toate acestea, viziunea Uniunii în ceea ce privește energia și, prin urmare, infrastructura energetică este mult mai largă și nu se limitează doar la piața internă. Ar trebui să continue cooperarea strânsă cu membrii Comunității Energiei, cu țările vecine și cu partenerii strategici în domeniul energiei, în vederea dezvoltării proiectelor de interes reciproc. Instrumentele există (cel de al treilea pachet privind energia și liniile directoare TEN-E) și toate acestea pot fi realizate treptat, într-un cadru stabil și atractiv pentru investiții în infrastructură, orientat pe termen lung.

Anexa I – CORIDOARELE ȘI DOMENIILE PRIORITARE PRIVIND INFRASTRUCTURA ENERGETICĂ¹⁰

1. CORIDOARE PRIORITARE PRIVIND ENERGIA ELECTRICĂ

(1) Rețeaua offshore a mărilor Nordului („Northern Seas offshore grid – NSOG”): dezvoltarea rețelei marine integrate și a interconectorilor aferenți de energie electrică din Marea Nordului, Marea Irlandei, Canalul Mânecii, Marea Baltică și apele învecinate, folosită pentru transportul energiei electrice de la sursele marine regenerabile către centrele de consum și de depozitare și pentru a intensifica schimbul transfrontalier de energie electrică.

(2) Interconexiuni nord-sud privind energia electrică din Europa de Vest („NSI West Electricity”): interconexiuni între statele membre din regiune și cu țările terțe mediteraneene, inclusiv Peninsula Iberică, în special în vederea integrării energiei electrice din surse regenerabile de energie și consolidarea infrastructurilor de rețea interne pentru a stimula integrarea pieței în regiune.

(3) Interconexiuni nord-sud privind energia electrică din Europa Centrală și din Europa de Sud-Est („NSI East Electricity”): interconexiuni și linii interne în direcțiile nord-sud și est-vest pentru finalizarea pieței interne și pentru integrarea producției provenite din surse regenerabile.

(4) Planul de interconectare a pieței energiei din zona baltică în domeniul energiei electrice („BEMIP Electricity”): interconexiuni între statele membre din regiunea Mării Baltice și consolidarea corespunzătoare a infrastructurilor rețelei interne, pentru a pune capăt izolării statelor baltice și pentru stimularea integrării piețelor, inclusiv prin activități de integrare a energiei regenerabile, în regiune.

2. CORIDOARE PRIORITARE PRIVIND GAZELE

(5) Interconexiuni nord-sud privind gazele naturale în Europa de Vest („NSI West Gas”): infrastructură de gaze pentru fluxurile de gaze nord-sud din Europa de Vest pentru a continua diversificarea rutelor de aprovizionare și pentru a crește capacitatea de livrare a gazelor pe termen scurt.

(6) Interconexiuni nord-sud privind gazele naturale din Europa Centrală și din Europa de Sud-Est („NSI East Gas”): infrastructuri pentru conexiuni regionale privind gazele naturale între regiunea Mării Baltice, Marea Adriatică și Marea Egee, estul Mediteranei și Marea Neagră, în special pentru sporirea diversificării și a siguranței în aprovizionarea cu gaze.

(7) Coridorul meridional de transport al gazelor („SGC”): infrastructura pentru transportul gazelor dinspre Bazinul Caspic, Asia Centrală, Orientul Mijlociu și dinspre bazinul est-mediteranean către Uniune, pentru a spori diversificarea în aprovizionarea cu gaze.

(8) Planul de interconectare a pieței energiei din zona baltică în domeniul gazelor naturale („BEMIP Gas”): infrastructuri de gaze pentru a pune capăt izolării celor trei state baltice și a Finlandei, precum și dependenței acestora de furnizorul unic, pentru a consolida infrastructurile de rețea interne și pentru a spori diversificarea și siguranța în aprovizionare în regiunea Mării Baltice.

3. CORIDOR PRIORITAR PRIVIND PETROLUL

(9) Conexiuni în vederea aprovizionării cu petrol în Europa Centrală și de Est („OSC”): interoperabilitatea rețelei de conducte de petrol din Europa Centrală și de Est pentru a spori securitatea aprovizionării și pentru a reduce riscurile de mediu.

¹⁰ Extras din anexa I la Regulamentul (UE) nr. 347/2013 (Regulamentul TEN-E).

4. DOMENII TEMATICE PRIORITARE

(10) Implementarea rețelelor inteligente: adoptarea tehnologiilor rețelelor inteligente pe întreg teritoriul Uniunii în vederea integrării eficiente a comportamentului și a acțiunilor tuturor utilizatorilor conectați la rețeaua de energie electrică, în special generarea unor cantități mari de energie electrică din surse regenerabile sau descentralizate și adaptarea cererii din partea consumatorilor.

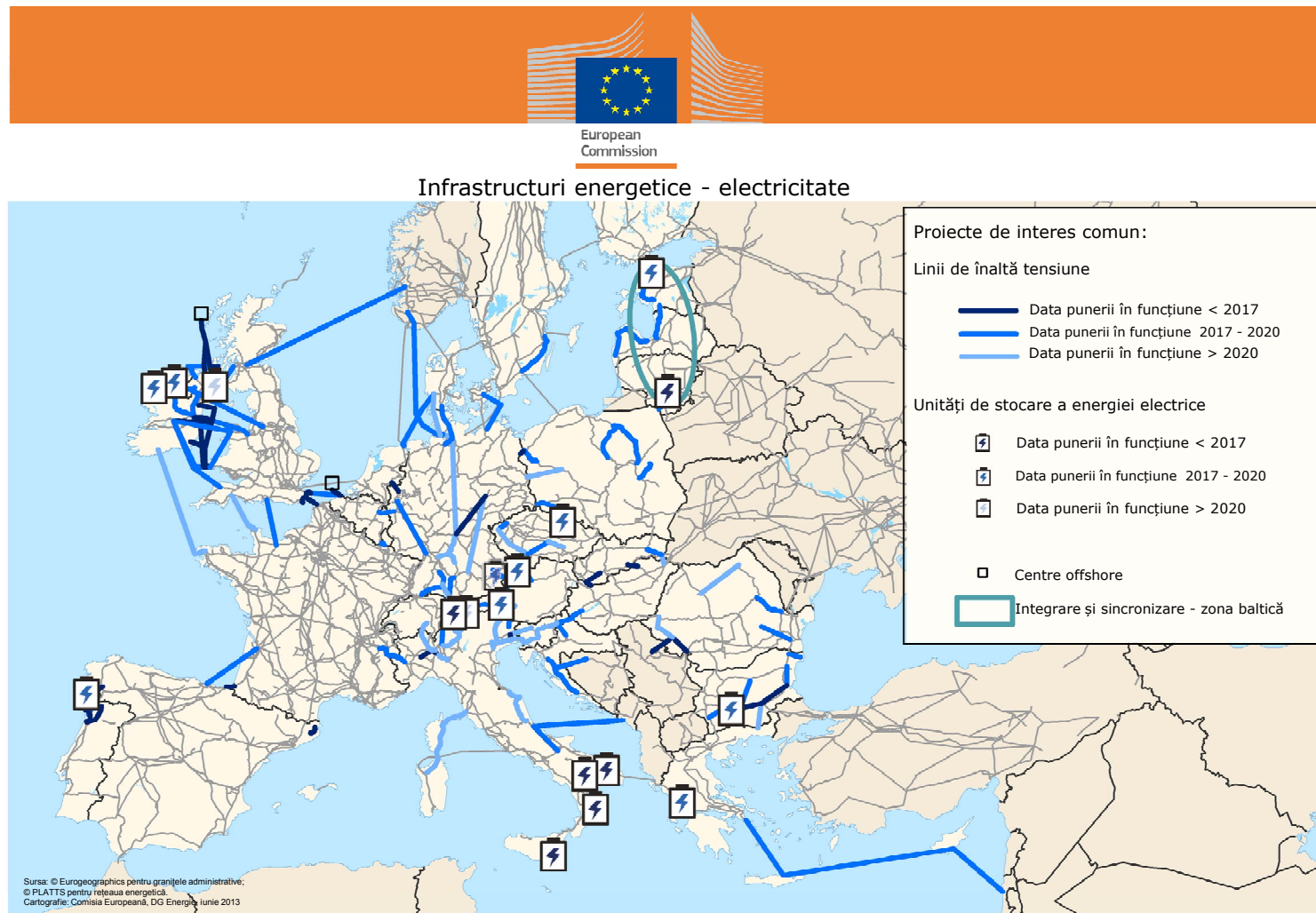
(11) Autostrăzi de energie electrică: crearea primelor autostrăzi de energie electrică până în 2020, în vederea construirii unui sistem de autostrăzi de energie electrică pe întreg teritoriul Uniunii, care este capabil:

(a) să facă față excedentului tot mai mare de energie electrică generată de instalațiile eoliene din mările septentrionale și din Marea Baltică și din jurul acestora și cantității din ce în ce mai mari de energie electrică obținută din surse regenerabile aflate în estul și sudul Europei și în Africa de Nord;

(b) să conecteze aceste noi centre de producere de energie electrică cu capacitățile mari de depozitare din țările nordice și din Alpi și din alte regiuni cu centre majore de consum; și

(c) să facă față unei oferte tot mai variabile și descentralizate și unei cereri de energie electrică tot mai flexibile.

(12) Rețea transfrontalieră de transport a dioxidului de carbon: dezvoltarea unei infrastructuri pentru transportul dioxidului de carbon între statele membre și cu țările terțe învecinate, pentru realizarea captării și stocării dioxidului de carbon.

Ar trebui luate în considerare și evaluate toate rutele posibile, atât din punctul de vedere al securității energetice, cât și al costurilor și beneficiilor aferente acestora.

Infrastructuri energetice – gaze naturale

Ar trebui luate în considerare și evaluate toate rutele posibile, atât din punctul de vedere al securității energetice, cât și al costurilor și beneficiilor aferente acestora.

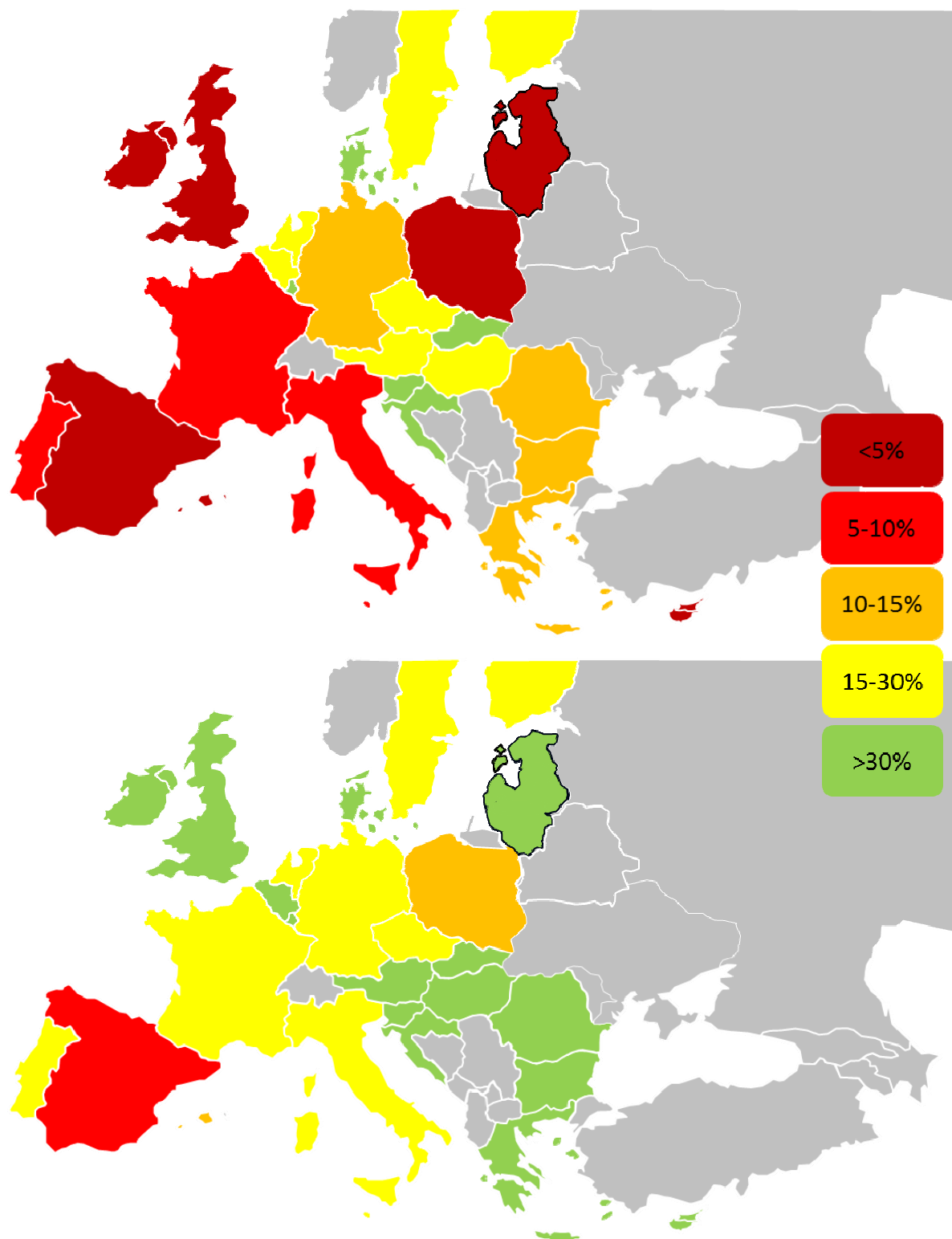
Infrastructuri energetice - petrol

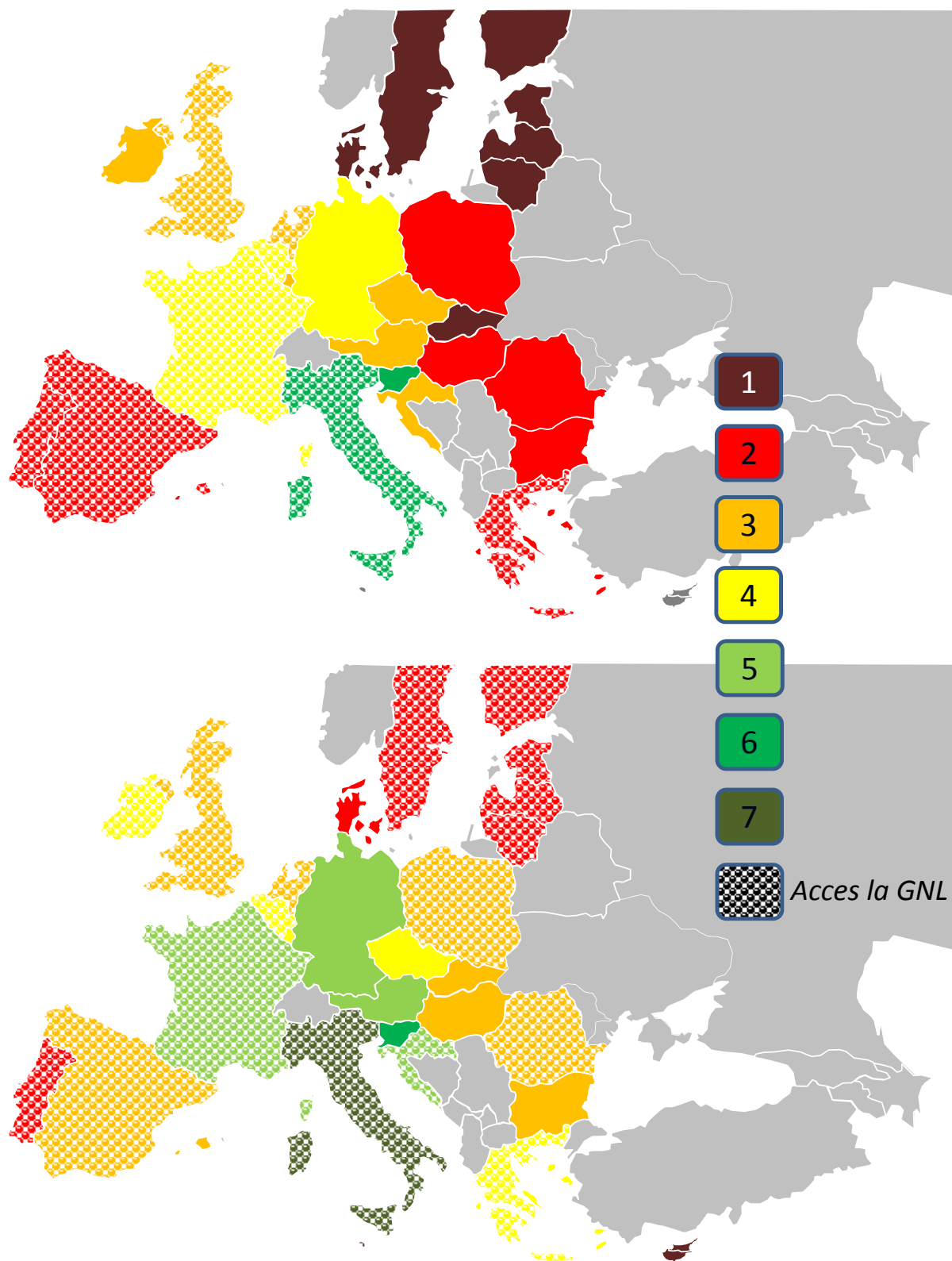
Energy

Ar trebui luate în considerare și evaluate toate rutele posibile, atât din punctul de vedere al securității energetice, cât și al costurilor și beneficiilor aferente acestora.

Anexa III: obiectivul conform căruia capacitatea interconexiunilor electrice ar trebui să fie egală cu cel puțin 10 % din capacitatea de producție instalată, înainte și după proiectele de interes comun

Anexa III: diversificarea surselor de aprovizionare înainte și după punerea în aplicare a proiectelor de interes comun în domeniul gazelor naturale

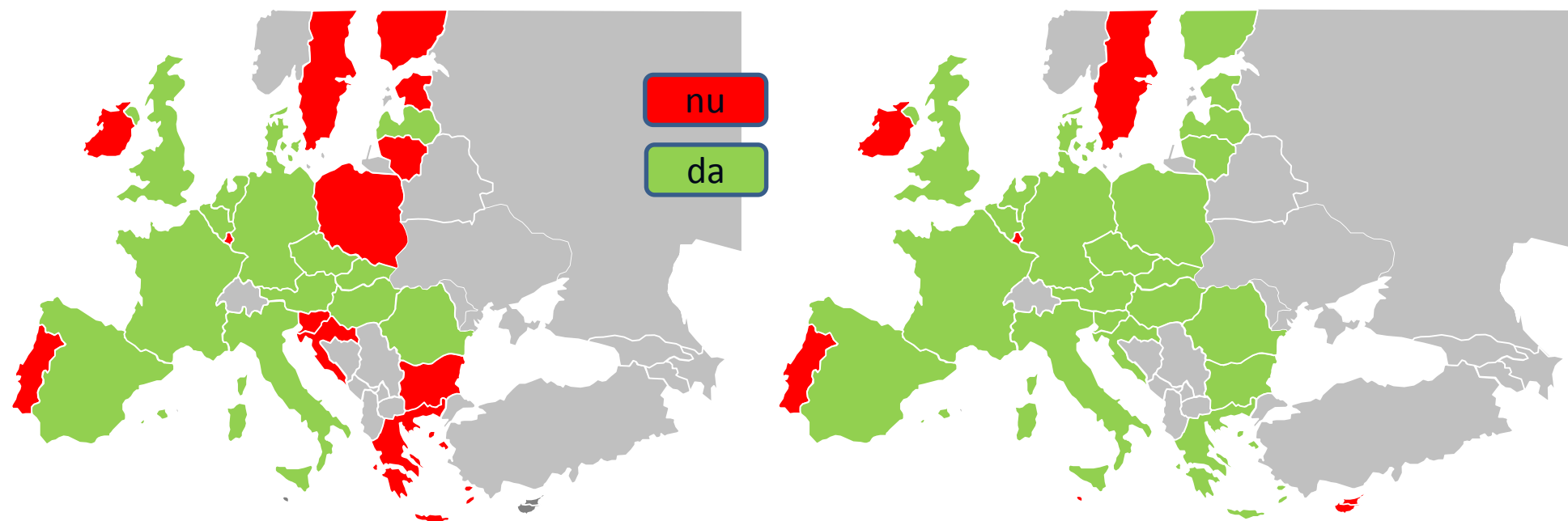

Numărul de surse de aprovizionare la care o țară poate avea acces prin intermediul infrastructurii (cotă de minimum 5%)

Surse de aprovizionare: Azerbaidjan, Algeria, Libia, Norvegia, Rusia, producția națională; pentru simplificare, GNL este descris ca fiind o singură sursă, dar în grafic sunt indicate țările care au acces la GNL. Acest grafic nu aduce atingere niciunui eventual contract comercial.

Sursa: ENTSO-G TYNDP 2013, Comisie

Anexa IV: Respectarea standardului N-1 privind infrastructura, înainte și după punerea în aplicare a proiectelor de interes comun

Referință: articolul 9 din Regulamentul (UE) nr. 994/2010